

Minivitrinetjes

W. Faber

Over doosjes maken is in de Vita Marina al enige malen geschreven (collectietechniek 1, 2, 32 e.v.). Ook tijdens onze congressen is dikwijls getoond hoe men eenvoudig doosjes kan maken, waarbij werd uitgegaan van twee maal een luciferdoosje als kleinste formaat, vier maal een luciferdoosjes de volgende, dan acht maal, enzovoorts. Met deze doosjes kunt u zonder hinderlijke openingen uw laden vullen, zodat de schelpen daarin ordelijk worden opgeborgen.

Maar niet iedereen wil zijn schelpen zo opbergen. Bovendien is het niet zo raadzaam de schelpen in open doosjes te vervoeren om ergens anders uit te stallen. Het gemakkelijkst is het dan over gesloten doosjes te beschikken, die van boven doorzichtig zijn, een venster hebben. Vanzelfsprekend kunt u proberen plastic doosjes met deksetjes te krijgen, maar onze ervaring is, dat het nog niet zo gemakkelijk is om dergelijke doosjes te vinden en bovendien zijn zij niet goédkoop. Het beste is dan ook te proberen dit probleem op eigen kracht op te lossen en dan blijkt, dat dat niet eens zo moeilijk is.

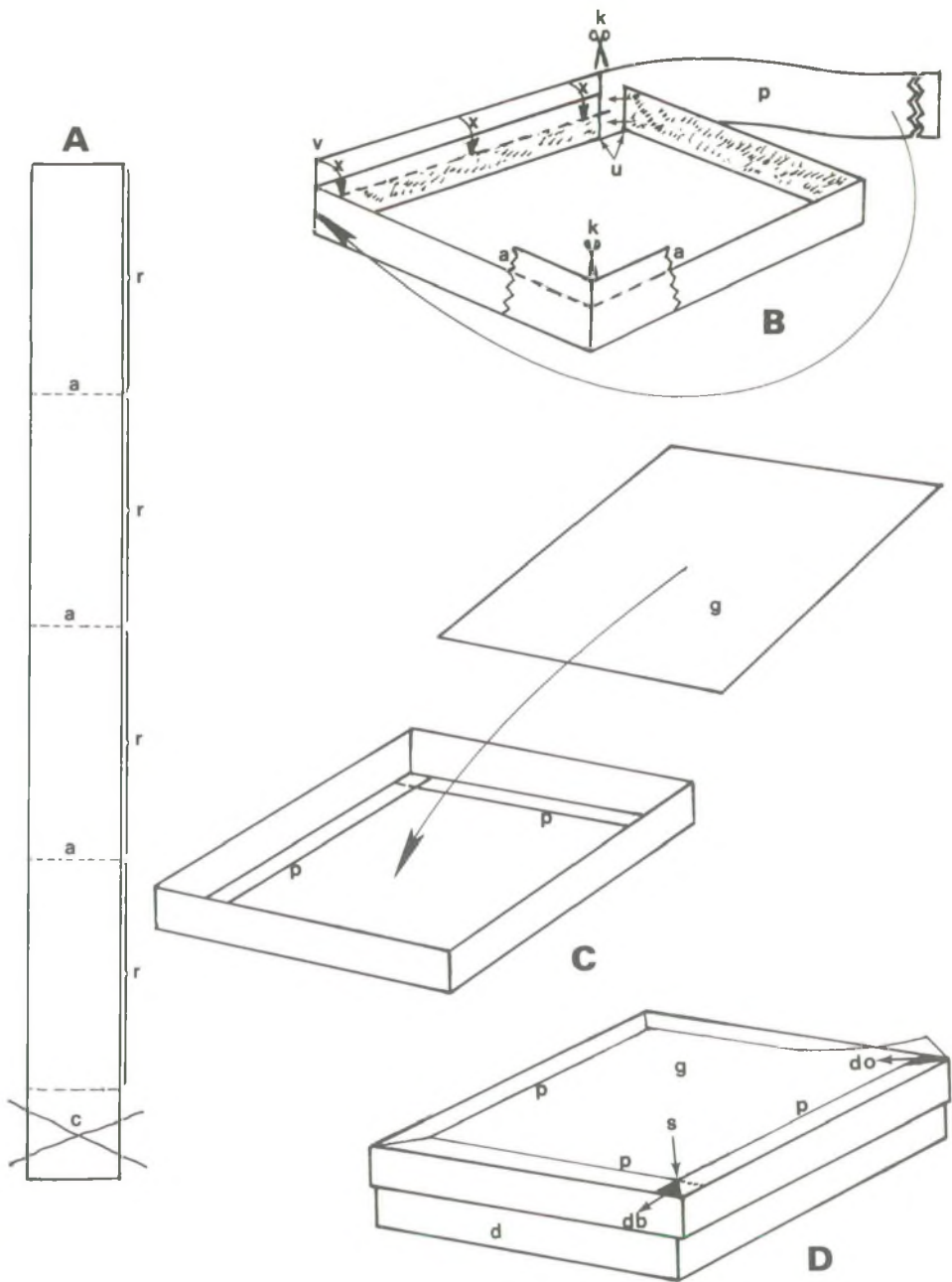
Wat u nodig hebt is stevig niet te dun karton, sterk plakband, glasplaatjes, een Stanley of soortgelijk scherp mes en een schaar. Zeer goed kunt u het karton, dat achter een bochnoot zit gebruiken. Als plakband heb ik Tesa textielband gebruikt en wel met een breedte van 18 mm. Dit plakband bestaat in verschillende kleuren, maar ook in wit en zwart, kleuren, die denk ik zich het beste lenen voor ons doel. Met glaasjes is het minder eenvoudig. Heel fraai zijn diaglaasjes voor 6 x 6 dia's. Die glaasjes zijn 68,5 x 68,5 mm en 1 mm dik en dus van een formaat, waarmee u redelijk flinke doosjes van deksetjes kunt voorzien. Ze zijn helaas niet zo gemakkelijk te krijgen. Een poging in een fotohandel is het zeker waard. Zo gelukte het mij een 100-tal te krijgen voor f 16,80.

Met het gebruik van glas bent u op kant-en-klaar-glaasjes aangewezen. Glas van 1 mm dikte is namelijk niet in platen of grotere stukken in de handel, zodat het ook niet mogelijk is te beschikken over ruitjes, welke qua maat steeds aan uw wensen zijn aangepast. Daarvoor is het beter gebruik te maken van een ander materiaal, namelijk glashelder acrylaat, een soort plastic, dat tegenwoordig ook wel in fotolijstjes wordt gebruikt. U kunt dit verkrijgen in een zaak die gespecialiseerd is in plastic producten. Volstaan kan worden met het dunste, dat toch nog altijd en dikte van 2 mm heeft. De kosten hiervan bedragen f 81,80 per m², maar meestal beschikken dergelijke zaken over restantstukken, die over het algemeen voordeliger en voor ons doel zeer goed bruikbaar zijn. Acrylaat is tweezijdig met papier beplakt. Hierop kunt u de maten aangeven. Daarna kunt u dit plastic met een decoupeerzaag of ijzerzaag op de juiste maat afzagen. Vervolgens verwijdert u het papier. Voor zover er nog wat lijmresten zijn achtergebleven, zijn deze te verwijderen met water met wat wasverzachter. Weliswaar zijn deze ruitjes iets dikker dan de glazen, maar het gewicht is ongeveer gelijk, omdat acrylaat lichter is dan glas.

HET VERVAARDIGEN

Allereerst snijdt u uit het karton een strip, die 7 mm smaller is dan het plakband dat u gebruikt; dus in ons geval met een breedte van 11 mm. De lengte neemt u iets langer dan de omtrek van het ruitje: in ons voorbeeld ca. 28 cm (afb. A). Deze kartonstrip ritst u met het mes telkens op een afstand gelijk aan één kant van het ruitje (afb. A, r) overdwars (Afb. A, c), maar vooral niet dieper dan de helft van de dikte van het karton. Het gedeelte dat u aan het eind overhoudt, snijdt u eraf (afb. A, a).

Vervolgens vouwt u de kartonstrip op de insnijdingen in een rechte hoek, zodat een rechthoek - of vierkant al naar gelang u vierkante of rechthoekige ruitjes gebruikt - ontstaat, die als het goed is precies om het ruitje past. U doet er goed aan dit nog even te controleren. Ervan uitgaande, dat het klopt,

knipt u vervolgens een stuk plakband af, dat iets langer is dan de kartonstrip. Dit plakband bevestigt u om de kartonnen rechthoek heen (afb. B). Het verdient daarbij aanbeveling te beginnen bij een van de gevouwen hoeken (afb. B, v). Wanneer u ervoor zorg draagt, dat het plakband (afb. B, p) aan één zijde (dat is dan aan de onderzijde van de deksel) precies gelijk loopt met de onderrand van de kartonstrip, zal het gedeelte, dat voorbij de bovenrand van de kartonstrip steekt (afb. B, a) overal dezelfde afmeting - in ons geval 7 mm - hebben. Met het plakband worden tegelijkertijd de beide uiteinden van de kartonstrip stevig bij elkaar gehouden (afb. B, u). Wanneer u het plakband rondom de kartonstrip hebt bevestigd, knipt u dit zo af, dat de beide uiteinden tegen elkaar sluiten. Het is beter geen twee lagen plakband over elkaar te plakken, omdat dit bij de verdere verwerking moeilijkheden oplevert.

In dit stadium controleert u nogmaals of de kartonnen rechthoek om het ruitje past. Klopt dit, dan knipt u de uitstekende plakbandstrook op de drie hoeken waar de strook doorloopt, tot het karton in (afb. B, k). De vier uitstekende plakbandstrookjes vouwt u vervolgens strak over de kartonrand naar binnen (afb. B, x) tot zij met het kartonstrip een hoek van 90° maken. U moet daarbij voorzichtig te werk gaan, omdat die stroken op de hoeken op elkaar plakken. Het handigste is het om eerst de twee tegenover elkaar liggende stroken om te vouwen en vervolgens de beide andere.

Hierna draait u het geheel om, zodat de reeds gevormde dekselrand zo komt, dat de omgevouwen plakbandstroken plat op een vlakke ondergrond komen te liggen (afb. C, p). Nu laat u het ruitje tussen de opstaande randen zakken (afb. C, g). Vooral voorzichtig en niet forceren, indien het ruitje ergens blijft steken. Dit kan in de hoeken wel eens gebeuren, omdat die door het vouwen niet altijd helemaal glad zijn. Maar ligt het glaasje eenmaal op de plakstrippen, dan daar het geheel wat aandrukken, zodat de plakstrookranden goed tegen het ruitje kleven.

DOOSJE

Alvorens we verder gaan, moeten we over het bijpassende doosje beschikken. Dit kunt u uiteraard zelf maken op de bekende manier. Het formaat kunt u het beste bepalen door uit te gaan van een bodem die twee maal de dikte van het te gebruiken karton kleiner is dan het ruitje van de deksel. De hoogte van het doosje is voor ons werk niet zo van belang; die is vooral afhankelijk van hetgeen u in het doosje wilt opbergen. Wel verdient het aanbeveling om het doosje iets hoger te maken dan het dekseltje. Zijn zij precies even hoog, dan is het moeilijk het doosje open te maken, omdat u nauwelijks houvast hebt.

Op het aldus gemaakte doosje plaatst u nu het zojuist vervaardigde dekseltje. U zult bemerken, dat het deksel precies op het doosje past. Daardoor drukt de bovenrand van het doosje tegen het ruitje van de deksel en voorkomt dat wanneer u bij de verdere bewerking op het ruitje drukt, dit kan inzakken. Bij een los dekseltje moet u daarvoor oppassen, omdat het ruitje als het ware aan de vrij smalle plakstroken is opgehangen, maar aangezien ervan mag worden uitgegaan dat de doosjes in het algemeen gesloten worden gehouden, wordt het ruitje steeds voldoende gesteund (afb. D).

In dit stadium controleert u of de door het plakband gevormde omlijsting steeds recht en gelijk is. Is dat niet overal het geval, dan kunt u de daarvoor in aanmerking komende rand voorzichtig losmaken en opnieuw op het ruitje plakken, maar beter is natuurlijk om het zo te doen, dat dergelijke correcties niet meer nodig zijn.

Op de hoeken zijn de plakbandstroken (afb. D, p) over elkaar heen geplakt. Dit staat niet fraai. Daarom maakt u met het mes in de hoeken een diagonale insnijding (afb. D, s) tot op het ruitje. Nu moeten de hierdoor losgesneden driehoekjes plakband worden verwijderd. Het bovenste stukje (afb. D, db) levert geen problemen op. Voor het verwijderen van het onderliggende driehoekje moet u de daarop rustende plakbandstrook iets oplichten (afb. D, do), waarna ook dat losgesneden driehoekje gemak-

kelijk kan worden verwijderd. Wanneer u hierna de schuin gesneden uiteinden van de plakstroken keurig tegen elkaar drukt, is de deksel gereed. U hoeft dan nog slechts het ruitje schoon te maken en u beschikt over een fraai uitziende en stofvrije minivitrine.

Het is vanzelfsprekend, dat we een zo groot mogelijk deel van het ruitje beschikbaar willen hebben om doorheen te kijken. Aan de andere kant dient de omlijsting om het ruitje vast te houden. Bij ruitjes van het door ons gebruikte formaat voldoet de gekozen verhouding aan die voorwaarden. Maar het is aannemelijk, dat u bij grotere ruitjes een bredere omlijsting zult nodig hebben, terwijl bij het gebruik van kleinere ruitjes een smallere te verkiezen is om de inhoud zo goed mogelijk te tonen. Dit is ook een kwestie van experimenteren en ervaring opdoen. Misschien komt u daarbij tot de ontdekking, dat er nog verbeteringen of andere methoden mogelijk zijn. Laat u in dat geval eens iets van u horen, opdat ook anderen van die ervaring kunnen profiteren.

Waterdichte bakjes

W. Faber

Hebt u ook wel eens de behoefte om over bakjes te beschikken voor de verwerking van nat materiaal? U bent net terug van een verzameltocht en het materiaal is nog niet schoongemaakt en droog. Maar toch wilt u het vast bekijken. U wilt zelfs al een grove en zelfs een minder grove selectie maken, opdat geen gevaar bestaat dat de zaken door elkaar raken.

Vanzelfsprekend kunt u daarvoor glazen of plastic bakjes gebruiken, maar u kunt nog veel gemakkelijker zelf een aantal bakjes maken van verschillende hoogten. Die mogelijkheid bestaat door gebruik te maken van de kartonnen melkverpakking. Deze dozen zijn namelijk tweezijdig bewerkt met polystyreen en daardoor waterdicht. Ook zeewater kunt u daarin laten staan. Het enige, waarvoor u moet oppassen, is dat u niet met b.v. een mes de polystyreenlaag beschadigt, want dan is die waterdichtheid niet meer gegarandeerd.

Zoals de afbeeldingen u laten zien, kunt u met een Stanley of een ander dergelijk scherp mes het bovendeel van de doos op de door u gewenste hoogte afsnijden (wel netjes recht) en de zaak is klaar. Het doet er daarbij niet toe, of u liter of halve literpakken neemt, want het bodemoppervlak van die pakken is gelijk.

Hoe meer melk of karnemelk u drinkt, des te sneller beschikt u over een flink aantal bakjes, zodat ook bij onze hobby de slogan opgaat: met melk meer mans.

